

طراحی مجتمع مسکونی همسو با مفهوم خانه تک واحدی در شهر بجنورد با رویکرد پایداری اجتماعی

براتعلی غضنفری* نسیم مجیدی زنجانی، ربابه علی پور

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد معماری موسسه آموزش عالی اشراق

۲- دانشجوی دکتری دانشگاه علوم و تحقیقات تهران

چکیده

رشد روز افزون جمعیت و کمبود منابع، افراد را در یک مسیر رقابتی تنگاتنگ قرار می دهد که به ناچار باید از برخی شرایطی که دارند چشم پوشی کنند تا به امکاناتی برسند. خانه یکی از مهم ترین و شاید حیاتی ترین، عناصریست که ما در گذشته داشته ولی امروزه با رنگ و بوی نه چندان آشنا، بلکه بر گرفته از جوامع غربی با روابط اجتماعی خاص و معماری خاص تر خود تغییر ماهیت داده است. این تغییر ماهیت مشکلاتی را به وجود آورده که معماری گذشته ما کمتر با این مشکلات روبه رو بوده اما با بررسی خانه های ویلایی شهر بجنورد، معیار هایی جهت تدوین راهکار های موثر برای افزایش امکانات و الحاق ویژگی های خانه های ویلایی به مجتمع های مسکونی به دست آید. این تحقیق به روش کیفی بر مبنای تحلیل، توصیف و استخراج نتایج حاصل از پرسش نامه و تجزیه و تحلیل کردن توسط نرم افزار s p s s انجام شده است. در مقاله حاضر نیز با بررسی برخی از اصول به کار رفته در خانه های ویلایی شهر بجنورد به عنوان مطالعات موردی اصولی را که می توانیم در معماری مجتمع مسکونی امروزی از آنها استفاده کنیم، در نهایت با توجه به بررسی های انجام گرفته، راه حل هایی به منظور خلق خانه هایی انسانی و پایدار که شرایط مناسب سکونت و آسایش انسان را فراهم کند را معرفی می نمایم.

واژه های کلیدی: مجتمع مسکونی، خانه تک واحدی، پایداری اجتماعی